

[Ahlmann-Ohlson]

stykke papir, vi har her? Er det en fristil, er det et udkast til et læserbrev, eller hvad er dette dokument, hvor man taler om at ville fjerne et eller flere aktuelle projekter for motorveje eller de øvrige hovedlandeveje?

Nu må regeringen finde ud af, hvad den vil.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg skal bare i al stilfærdighed minde om, at den aftale, der blev indgået i forbindelse med Storebæltsforliget, er blevet ændret flere gange siden. Både linjeføringer og tidspunkter er blevet ændret tidligere, hvilket er en ganske naturlig ting. Når nogle, der har indgået en aftale, har lyst til det eller har brug for det, kan de rådslå med hinanden på et givet tidspunkt efter forløb af så og så mange år, efter at nye begivenheder er indtruffet eller ny viden er opnået, om der er basis for at ændre aftalen eller ej.

Det kalder jeg ikke en plan. Det er nok et forslag, men det er kun et forslag om at snakke sammen, og det er vel så naturligt og så relevant, og derfor står jeg fast på det, jeg sagde før: Der foreligger ikke nogen plan. Det er en ganske almindelig rådslagning mellem lige parter, der indbydes til, og det synes jeg ikke at nogen kan få ondt af noget som helst sted, hverken nord- eller syd- eller vest- eller østpå.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Risgaard Knudsen ved godt, at det bedste forsvar er et angreb, men de småjusteringer, der i tidens løb har fundet sted i skiftende Schlüter-regeringers finanslove, er jo for intet at regne mod det angreb på forliget, som vi nu er vidner til. Derfor synes jeg, at hr. Risgaard Knudsen har et problem.

Jeg vil gerne ønske hr. Risgaard Knudsen held og lykke med det arbejde, som han nu efter det, han har sagt her fra talerstolen, er forpligtet til at yde over for parti og regering. Jeg vil ønske ham held og lykke til, at han med kraft og styrke kan påvirke regeringen med de synspunkter, som han gav udtryk for her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlson (KF):

Nu må vi have at vide her fra Folketingets talerstol, hvem der har ret. Har statsmanden hr. Bilgrav-Nielsen ret i, at det her er regeringens udarbejdede forslag – det står på forsiden – eller har kommunikationsministeren ret i, at det her er et lille oplæg, en lille tanke, som man kan sidde omkring et bord og drøfte over en kop kaffe?

Nu må vi have forklaret, hvem der står bag dette her, nu må regeringen stå op og forklare sig. Det har vi simpelt hen krav på.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Der er sagt mange ting om denne sag fra denne talerstol i dag, og efter at jeg har siddet og lyttet til debatten, vil jeg meget gerne stille regeringen et spørgsmål.

Der bliver sagt, at der nu er tanker om at indlede et nyt samarbejde med de forligspartier, der står bag ved Storebæltsforliget. Jeg må da nok sige, at det føltes lidt underligt, da man på tv i aftes kunne høre trafikminister Helge Mortensen sige, at man muligvis ville udskyde motorvejen – og det skulle være den til Hirtshals – i en årrække.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det forlig ikke stadig væk står ved magt. Ellers må jeg også appellere meget kraftigt til hr. Risgaard Knudsen om, at vi nu står sammen i den her sag.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Da jeg ikke er læge, skal jeg selvfølgelig være meget, meget forsigtig med at ytre mig her fra Folketingets talerstol om hr. Mejdahls hukommelse eller mangel på sådan. Men når hr. Mejdahl meget direkte henvender sig til mig, så må jeg altså i al stilfærdighed erindre hr. Mejdahl om – og for den sags skyld kan jeg tage fru Bodil Thrane med – at i det forslag til finanslov for indeværende år, som i august 1992 blev fremsat af den daværende finansminister på vegne af en Schlüter-regering, var spørgsmålet om de nordjyske motorveje simpelt hen strøget, uden at der var blevet talt med de partier, der er med i Storebæltsforliget. Det er historieskrivning, og det er altså en historieskrivning, som jeg forstår at både hr. Mejdahl og fru Bodil Thrane har behov for; derfor disse bemærkninger.